

سیتم سرمایه‌گذاری در عراق: آئین نامه شماره ۲ سال ۲۰۰۹ میلادی

آیین نامه، جهت بهره برداری،

با انگیزه تحرک بخشیدن به روند توسعه اقتصادی و اجتماعی، ایجاد تحول در توسعه، جذب متخصصان فنی و علمی، توسعه منابع نیروی انسانی، ایجاد فرصت های کاری برای شهروندان عراقی به تشویق سرمایه گذاری ها و حمایت از اجرای پروژه های سرمایه گذاری در عراق و توسعه و گسترش آن در زمینه های مختلف و اعطای امتیازات و معافیت ها برای این پروژه ها، این آیین نامه تدوین گردیده است.

سیستم سرمایه‌گذاری در عراق: آئین نامه شماره ۲ سال ۲۰۰۹ میلادی

با استناد به بند(ثانیا) از ماده (۸۰) قانون اساسی و بند(اولا) از ماده (۳۰) قانون سرمایه گذاری شماره ۱۳ سال ۲۰۰۶ میلادی، آئین نامه زیر صادر شد :

آئین نامه شماره ۲ سال ۲۰۰۹ میلادی

(سیستم سرمایه گذاری در عراق)

فصل اول

ماده یک:

احکام این آئین نامه در مورد افراد ذیل اعمال می شود:

- شرکت های علاقمند به سرمایه گذاری در عراق اعم از حقیقی یا حقوقی (بعد از کسب مجوزهای لازم)،
- فعالیت های سرمایه گذاری در همه زمینه ها(بجز موارد استثناء شده در ماده ۲۹ قانون سرمایه گذاری)،
- پروژه های با سرمایه بیش از ۲۵۰۰۰۰۰ دلار آمریکا یا معادل آن به ارز عراقی،

ماده دو:

احکام ماده (۱) این آئین نامه همچنین در مورد پروژه های موجود و مورد عمل قبل از اجرای آئین نامه نیز اعمال می شود مشروط بر اینکه:

اولا: وضعیت پروژه با احکام قانون سرمایه گذاری تطبیق داشته باشد.

ثانیا: درخواستی به از سوی مدیر پروژه به سازمان (سازمان ملی سرمایه گذاری) ارائه شود.

ماده سه:

اولا: سازمان در مدت ده روز، درخواست ارائه شده را مورد بررسی قرار می دهد.

ثانیا: در صورت رد این درخواست از سوی سازمان، ارائه کننده درخواست می تواند ظرف مدت ده روز بعد از تاریخ

اعلام، علیه آن سازمان به مراجع ذیربط شکایت نماید. این مرجع نیز باید ظرف ۳۰ روز پس از تاریخ ثبت تظلم، شکایت

وی را مورد بررسی قرار دهد.

ثالثا: در صورت رد تظلم یا سپری شدن مدت مورد اشاره در بند ۲ این آئین نامه، وی حق مجدد طرح شکایت را دارد.

فصل دوم

مسئولیت ها و اختیارات سازمان

ماده ۴:

اولا: سازمان ملی سرمایه گذاری، فقط مسئولیت پروژه های سرمایه گذاری استراتژیک دارای ماهیت فدرال را برعهده

دارد.

ثانیا: پروژه های سرمایه گذاری استراتژیک دارای ماهیت فدرال عبارتند از:

- پروژه های زیربنایی با حداقل سرمایه ۵۰ میلیون دلار آمریکا یا معادل آن به ارز عراق،
 - پروژه های مشترک بین اقلیم یا استان غیر مرتبط با اقلیم،
 - پروژه های مربوط به استخراج منابع طبیعی با مراعات موارد مذکور در ماده ۲۹ قانون سرمایه گذاری،
 - پروژه های بوجود آمده در اثر امضای یک موافقتنامه که عراق یکی از طرف های آن بوده است،
 - پروژه های صنایع مهندسی، معدنی، پتروشیمی، داروئی و صنعتی سازی با حداقل سرمایه ۵۰ میلیون دلار آمریکا
- یا معادل آن به ارز عراق،

- پروژه های توسعه مناطق باستانی و تاریخی،
- پروژه های حمل و نقل مانند راهها، بنادر، فرودگاهها، خط آهن که سرمایه آن از ۳۰ میلیون دلار آمریکا یا معادل آن با دینار عراقی کمتر نباشد.
- پروژه های مربوط به مخازن و سدها و آبیاری که مساحت آنها از ۲۰ هزار دونم (جریب) کمتر نباشد
- پروژه هایی که حداقل سرمایه مورد نیاز آن از یک میلیارد دلار آمریکا یا معادل آن با دینار عراقی کمتر نباشد.
- هر نوع پروژه دیگر مصوب هیات دولت با ماهیت استراتژیک و فدرالی.

ماده ۵:

هیات مدیره سازمان ملی سرمایه گذاری مسئولیت های ذیل را برعهده دارد:

اولا: تدوین سیاست های کلان ملی و استراتژیک و تدوین طرح ها، سیستم ها و ضوابط آنها،

ثانیا: تعیین اقدامات لازم برای نظارت، پیگیری و ارزیابی کارکرد پروژه از طریق تشکیل کمیته هایی برای این منظور،

ثالثا: تعیین بخش های سرمایه گذاری دارای اهمیت بالا،

رابعا: تهیه نقشه پروژه های سرمایه گذاری در جمهوری عراق در سایه اطلاعات بدست آمده از اقلیم ها و استان ها،

خامسا: تهیه لیست فرصت های سرمایه گذاری در پروژه های سرمایه گذاری استراتژیک دارای ماهیت فدرال،

سادسا: تعیین مناطق توسعه برای پروژه های سرمایه گذاری،

سابعا: پیشنهاد مناطق سرمایه گذاری امن و ارائه آن به هیات دولت جهت موافقت با آن،

ثامنا: تشکیل کمیته های دائم برای بررسی روند کار در سازمان ملی سرمایه گذاری

فصل سوم

ساختار اداری سازمان ملی سرمایه گذاری

ماده ۶:

اولا: ریاست سازمان ملی سرمایه گذاری را کارمندی با رتبه وزیر بر عهده دارد. وی مسئول اجرای سیاست ها و ماموریت های سازمان می باشد.

ثانیا: معاون رئیس سازمان ملی سرمایه گذاری کارمندی است با رتبه قائم مقام وزیر که مسئولیت اجرای مندرجات آئین نامه داخلی سازمان را بر عهده دارد.

ماده ۷:

سازمان ملی سرمایه گذاری متشکل از تشکیلات زیر می باشد:

اولا: اداره حقوقی و اداری،

ثانیا: اداره اقتصادی،

ثالثا: اداره روابط، تبلیغ و رسانه ها،

رابعا: اداره اجرایی هماهنگ و خدمات سرمایه گذاران،

خامسا: اداره نظارت و حسابرسی داخلی،

سادسا: اداره تکنولوژی اطلاعات،

سابعا: اداره هماهنگی با استان ها،

ثامنا: دفتر رئیس سازمان،

ماده ۸:

اولا: مدیریت ادارات مورد اشاره در بند ۷ را کارمندی با رتبه مدیر کل که دارای مدرک دانشگاهی تجربه و تخصص و حداقل ۱۵ سال سابقه کار در رشته خود می باشد، بر عهده دارد.

ثانیا: ریاست ادارات نظارت و حسابرسی داخلی، تکنولوژی اطلاعات، اداره اجرائی و هماهنگی با استان ها و دفتر رئیس سازمان مورد اشاره در بندهای خامسا، سادسا، سابعا و ثامنا را کارمندی با رتبه مدیر که دارای مدرک دانشگاهی تجربه و تخصص و حداقل ۸ سال سابقه کار در رشته خود می باشد، بر عهده دارد.

ماده ۹:

مسئولیت تشکیلات مندرج در ماده ۷ این آئین نامه و تقسیمات داخلی آن از طریق آئین نامه داخلی که از سوی دولت تهیه می شود، تعیین می گردد.

ماده ۱۰:

شورای اقلیم و استان که هنوز در اقلیم سازماندهی نشده است باید از کاندیداهای ریاست سازمان یا عضویت در آن بخواهد که مدارک لازم را جهت تأیید شرایط مورد اشاره در بند ثانیا ماده ۵ ارائه نمایند.

ماده ۱۱:

اولا: به سازمان سرمایه گذاری اقلیم یا استان سازماندهی نشده، عنوان اداره اطلاق می شود.

ثانیا: الف - سازمان مورد اشاره در بند اول این ماده را کارمندی با رتبه مدیر کل که دارای مدرک دانشگاهی، تجربه و تخصص می باشد، بر عهده دارد.

ب - معاون مدیرکل هم باید فردی دارای مدرک دانشگاهی و تجربه و تخصص باشد.

ماده ۱۲:

اداره سازمان اقلیم یا استانی که هنوز سازماندهی نشده، با هیات مدیره است که روند امور را از طریق آئین نامه مصوب سازمان اداره می کند.

ماده ۱۳:

درمورد اعطای مجوزهای سرمایه گذاری برای پروژه ها ئی که نیازمند کسب موافقت از هیات دولت در این زمینه می باشد، مفاد بند(ج) ماده ۷ قانون سرمایه گذاری مراعات می شود.

ماده ۱۴:

اولا: واگذاری یا اجاره زمین لازم برای اجرای پروژه با توافق سرمایه گذار و مالک زمین یا دارنده حق تصرف در آن، صورت می پذیرد.

ثانیا: سازمان، در جهت تسهیل در واگذاری یا اجاره زمین، با وزارتخانه های دارائی، دفاع، کشاورزی و شهرداری ها و خدمات عمومی و سایر ارگانهای ذیربط، تلاش می کند.

ثالثا: سازمان، به هنگام تعیین جایگزین واگذاری یا اجاره زمین، از ارگانهای مذکور در بند ثانیا این ماده نظرخواهی می کند. این سازمان باید با هماهنگی با ارگانهای ذیربط، میزان جایگزین مشخص شده را بدون توسل به مزایده علنی تعیین نماید.

رابعا: سازمان باید از کارشناسان دولتی و نظر مشورتی آنها در تعیین قیمت واقعی زمین، کمک بگیرد.

خامسا: ارگانهای ذیربط، باید زمین اختصاص یافته برای پروژه را حداکثر ظرف ۳۰ روز پس از تاریخ واگذاری، به سرمایه گذار تحویل دهد.

سادسا: سازمان، در پروژه های مورد اشاره در ماده ۱۰ قانون سرمایه گذاری، باید زمین را بگونه ای به سرمایه گذار واگذار نماید که اولاً به هیچ روشی به انتقال مالکیت منجر نگردد و ثانياً این جایگزینی بگونه ای باشد که کاهش هزینه ها برای سرمایه گذار را فراهم نماید و ثالثاً به کاهش قیمت واحدهای مسکونی به هنگام فروش آنها به شهروندان عراقی، پس از تکمیل پروژه منجر شود.

سابعا: سرمایه گذار باید از انجام معامله با زمین واگذار شده برای انجام پروژه سرمایه گذاری خودداری نماید.

ماده ۱۵:

اولاً: سازمان با هماهنگی وزارت دارائی مبلغی را در بودجه کل سالانه برای اعطای وام های کم بهره و تسهیلات مالی اختصاص می دهد تا از طریق بانک های دولتی به سرمایه گذارانی که به موجب قانون سرمایه گذاری مجوز دریافت نموده اند، اعطاء شود.

ثانیاً: سرمایه گذار عراقی که موفق به دریافت وام های کم بهره و تسهیلات مالی شده، متعهد می شود متناسب با حجم وام ها و تسهیلات مالی دریافتی، کارگران عراقی بیکار را بکار گیرد.

فصل چهارم

امتیازات اعطائی به سرمایه گذار

ماده ۱۶:

اولاً: سرمایه گذار می تواند چند مجوز سرمایه گذاری برای انجام فعالیت های سرمایه گذاری از یک یا چند بخش مختلف کسب کند.

ثانیاً: طبق احکام قانون سرمایه گذاری، سرمایه گذار می تواند پروژه های سرمایه گذاری محلی یا خارجی را که موفق به دریافت مجوز سرمایه گذاری شده و یا سهام آنها را بدون معامله زمین و بر اساس قانون خریداری نماید.

فصل پنجم

تعهدات سرمایه گذار

ماده ۱۷:

سرمایه گذار متعهد می شود احکام مندرج در مقررات شماره (۲) دفاتر تجاری سال ۱۹۸۵ را برای انجام امور مربوط به مالیات بر درآمد، رعایت کند.

ماده ۱۸:

بر اساس قانون شماره ۹ سال ۱۹۹۴، مدت قدمت و فرسودگی تجهیزات وارداتی برای پروژه های سرمایه گذاری به شرح ذیل تعیین می شود:

اولا: معتبر شمردن ارزش تاریخی تجهیزات وامکانات موجود ثابت به عنوان اصلی برای احتساب مدت قدمت و فرسودگی،

ثانیا: پرداخت هزینه های قبل از راه اندازی آزمایشی پروژه، قبل از شروع فعالیت تجاری آن حداکثر در خلال ۱۰ سال یا عمر تولیدی پروژه یا هر کدام از آنها که کمتر باشد.

ثالثا: مدنظر قراردادن ابتدای ماه اول استفاده از تجهیزات وامکانات موجود، به عنوان تاریخ اصلی احتساب مدت قدمت و فرسودگی که باید به صورت متناسب بین سایر ماههای باقیمانده از سال تقسیم شود.

رابعا: قدمت و فرسودگی تجهیزات وامکانات موجود ثابت پروژه، از زمان آغاز فعالیت تجاری آن محاسبه می شود.

ماده ۱۹:

اولا: سرمایه گذار متعهد می شود جدول زمانی مندرج در بند(سابعا) ماده ۱۴ قانون سرمایه گذاری را مراعات نماید.

ثانیا: اگر سرمایه گذار مفاد بند (اولا) این ماده را رعایت نکند، موظف به پرداخت جریمه تاخیر - که میزان آن بر حسب تفاوت مدت زمان عدم رعایت به صورت تصاعدی افزایش می یابد - حداکثر تا ۱۰٪ سرمایه پروژه می شود، ضمن اینکه سازمان حق ابطال مجوز را نیز برای خود محفوظ نگه می دارد.

ماده ۲۰:

طبق احکام ماده ۲۷ قانون کار شماره ۷۱ سال ۱۹۸۷ میلادی، سرمایه گذار بر اساس قراردادهایی که متضمن آموزش کارکنان عراقی و افزایش کارائی و مهارت های آنها می باشد، متعهد می گردد.

ماده ۲۱:

سرمایه گذار، باید استانداردهای تولید و عملیات تولیدی پروژه های مشمول استانداردهای مورد عمل در عراق و سازمان بین المللی استاندارد (ISO) یا استانداردهای محلی اتحادیه اروپا را که با قوانین عراقی نیز هماهنگی داشته باشد، مراعات کند.

ماده ۲۲:

سرمایه گذار صاحب پروژه - که پروژه وی از یک منطقه توسعه به منطقه دیگر توسعه انتقال می یابد - موظف است موضوع انتقال را در خلال ۳۰ روز از تاریخ انتقال، به سازمان ملی سرمایه گذاری اطلاع دهد.

ماده ۲۳:

اولا: صاحب پروژه سرمایه گذاری، که پروژه آن توسعه یافته یا متحول شده، موظف است این موضوع را در خلال ۳۰ روز از تاریخ پایان توسعه یا تحول، به اطلاع سازمان ملی سرمایه گذاری برساند.

ثانیا: در صورتی که توسعه پروژه مستلزم استفاده از اماکن موجود در مناطق تحت نظر سازمان سرمایه گذاری دیگری باشد، سرمایه گذار موظف است درخواستی را به سازمان سرمایه گذاری که پروژه وی در منطقه آن قرار دارد، تسلیم نماید. آن سازمان سرمایه گذاری هم که این اماکن در منطقه آن قرار دارد، باید بر اساس آئین نامه، تسهیلات لازم را برای اعطای مجوز ارائه نماید.

ماده ۲۴: در صورت تحقق یکی از حالت های مندرج در ماده ۱۸ قانون سرمایه گذاری ، سرمایه گذار موظف به پرداخت سوده های مقرر در قانون و مالیات، عوارض و جرائم می باشد.

فصل ششم

اقدامات مربوط به اعطای مجوز سرمایه گذاری

ماده ۲۵:

اعطای مجوز سرمایه گذاری به سرمایه گذار طبق مراحل ذیل صورت می گیرد:

اولا: الف - تسلیم درخواست صدور مجوز به اداره اجرائی هماهنگ (سازمان ملی سرمایه گذاری) متشکل از نمایندگان وزارتخانه ها و سایر ارگان های ذیربط.

ب: نمایندگان مورد اشاره در بند (الف) این ماده، صلاحیت اتخاذ تصمیم برای اعطای مجوز سرمایه گذاری را دارند.

ثانیا: الف - تکمیل فرم درخواست صدور مجوز و فرم اطلاعات آماده شده از سوی سازمان و امضای آن از سوی سرمایه گذاری یا نماینده قانونی او.

ب: الحاق ضمیمه ذیل:

۱ - تایید کفالت مالی از سوی بانک مورد اعتماد

۲ - پروژه های اجرائی از سوی سرمایه گذار

۳ - بررسی سود دهی اقتصادی و فنی اولیه پروژه

۴ - جدول زمانی مراحل اجرای پروژه

ج: اسناد ضمیمه درخواستی مذکور در بندهای (الف) و (ب) را می توان از طریق وسایل عادی یا الکترونیکی تحویل داد مشروط بر اینکه دریافت کننده اسناد، ظرف ۲ روز مراتب را به اطلاع متقاضی برساند.

ثالثا: رئیس سازمان ملی سرمایه گذاری موظف است نمایندگان این سازمان در اقلیم ها و استان های غیر مرتبط با اقلیم را برای بررسی و نظارت بر درخواست های سرمایه گذاران در پروژه های استراتژیک تعیین نموده و با وزارتخانه های و دوائر ذیربط جهت جلب موافقت آنها - طبق موارد مذکور در آئین نامه - هماهنگی های لازم را به عمل آورد.

رابعا: اداره اجرائی هماهنگ سازمان ملی سرمایه گذاری، صلاحیت رسیدگی به درخواست های سرمایه گذاری که مستقیما به نمایندگان آن در اقلیم ها و استان های غیر مرتبط در مورد پروژه های واقع در مناطقی که هنوز سازمان سرمایه گذاری در آنها تشکیل نشده و یا در مناطقی که نمایندگانی از این سازمان حضور ندارند، ارائه می شود را دارد.

خامسا: زمان تعیین شده برای اعطای مجوز سرمایه گذاری از تاریخ دریافت درخواست صدور سرمایه گذاری، از سوی اداره اجرائی هماهنگ تعیین می شود. در صورتی که مشخص شود درخواست مجوز کامل نبوده، زمان آن پس از تکمیل مدارک درخواستی تعیین می شود.

سادسا: طبق مصوبه سازمان ملی سرمایه گذاری و برای ایجاد تسهیل در امور مربوط به اعطای مجوز سرمایه گذاری، نمایندگان وزارتخانه ها و ارگانهای ذیربط فعالیت های خود را در وزارتخانه های خود یا دفاتر سازمان انجام می دهند. آنها موظف هستند بر اساس دعوت مسئولان سازمان، در جلسات آن حضور داشته باشند.

سابعا: سازمان ملی سرمایه گذاری نمونه ای از فرم درخواست صدور مجوز را با هدف فراهم کردن زمینه استفاده سرمایه گذار از مزایا و ضمانت های مقرر در قانون سرمایه گذاری تهیه کرده است.

ماده ۲۶:

سازمان ملی سرمایه گذاری سابقه سرمایه گذارانی را که موفق به کسب مجوز سرمایه گذاری می شوند، بر اساس اطلاعات مندرج در فرم تهیه شده که مستقیما از سوی سرمایه گذار تکمیل شده و یا از طریق وسایل الکترونیکی و یا از طریق نمایندگان خود در اقلیم ها و استانهای غیر مرتبط و یا از طریق اداره اجرائی هماهنگ این سازمان دریافت کرده، ثبت می کند.

فصل هفتم

اعتراض ها

ماده ۲۷:

اولا: الف - متقاضی ئی که درخواست وی رد شده می تواند اعتراضیه ای را در خلال ۱۰ روز پس از اعلام تاریخ رد درخواست حقیقی یا حکمی، به هیات مدیره سازمان ملی سرمایه گذاری ارائه نماید.

ب: کمیته ای به ریاست مدیرعامل یا نماینده تام الاختیار وی و عضویت ۲ نفر از اعضای هیات مدیره (که یکی از آنها نماینده بخش خصوصی است)، برای بررسی این اعتراض تشکیل می شود.

ج: هیات مدیره یا کمیته تشکیل شده بر اساس بند (ب) این ماده، به اعتراض تسلیم شده ظرف ۱۵ روز، از تاریخ تحویل رسیدگی می نماید. عدم رسیدگی به اعتراض به منزله رد آن می باشد.

ثانیا: ارائه کننده اعتراض، که اعتراض وی بطور حقیقی یا حکمی رد شده می تواند، ظرف ۱۰ روز از تاریخ اعلام رد تظلم، شکایتی را به نخست وزیر تسلیم نماید.

ثالثا: نخست وزیر، در خلال ۳۰ روز پس از تاریخ دریافت اعتراض آنرا مورد بررسی قرار می دهد. عدم رسیدگی به اعتراض به منزله رد آن می باشد.

رابعا: فرد معترض که اعتراض وی بطور حقیقی یا حکمی رد شده می تواند در مورد رد اعتراض خود، به دیوان عدالت اداری شکایت کند.

ماده ۲۸:

نخست وزیر به اختلاف مندرج در بند(ثالثا) ماده ۲۰ قانون سرمایه گذاری حداکثر در مدت ۳۰ روز از تاریخ ارجاع شکایت رسیدگی می کند. عدم رسیدگی به اعتراض به منزله رد آن می باشد.

ماده ۲۹:

اولا: متقاضی درخواست صدور مجوز سرمایه گذاری که درخواست وی رد شده می تواند ظرف ۱۵ روز پس از تاریخ اعلام رد درخواست، شکایت خود را منحصرأ به رئیس سازمان اقلیم یا استان غیر مرتبط ذیربط تسلیم نماید.

ثانیا: متقاضی مجوز سرمایه گذاری می تواند نسبت به تصمیمات سازمان - به جز رد درخواست تاسیس شرکت - اعتراض نماید.

ثالثا: الف - رئیس سازمان اقلیم یا استان غیر مرتبط ذیربط موظف است ظرف ۷ روز پس از تاریخ ثبت تظلم در دفتر خود آنرا مورد بررسی قرار دهد. پس از انقضای مدت فوق الذکر و عدم رسیدگی به تظلم، به معنی رد درخواست می باشد.

ب - معترضی که اعتراض وی رد شده می تواند به دیوان عدالت اداری شکایت کند.

رابعا: متظلمی که تظلم وی از سوی یک ارگان ذیربط با سازمان اقلیم یا استان غیر مرتبط با اقلیم رد شده، می تواند شکایت خود را در دیوان عدالت اداری مطرح نماید.

فصل هشتم

احکام عمومی

ماده ۳۰:

سازمان ملی سرمایه گذاری به هنگام اعطای مجوز سرمایه گذاری به سرمایه گذار، موارد ذیل را مورد لحاظ قرار می دهد:

اولا: حجم نیروی کار محلی نباید از ۵۰٪ کل نیروی کار شاغل در پروژه کمتر باشد،

ثانیا: استفاده از سطح تکنولوژی جدید و پیشرفته،

ثالثا: استفاده از مواد اولیه محلی،

رابعا: رفع نیاز داخلی از تولیدات پروژه،

ماده ۳۱:

سرمایه گذار می تواند با استفاده از قانون سرمایه گذاری و با ارائه درخواستی به سازمان ملی سرمایه گذاری، کالاهای موجود معاف از مالیات و عوارض خود را به فروش رسانده یا آنها را به سرمایه گذار دیگری واگذار نماید. سازمان ملی نیز موظف است ظرف ۱۵ روز از تاریخ ارائه درخواست، آنرا مورد بررسی قرار دهد.

ماده ۳۲:

سرمایه گذار می تواند با ارائه درخواستی به سازمان ملی سرمایه گذاری کالاهای موجود معاف از مالیات و عوارض خود را مجددا صادر نماید. این درخواست باید ظرف ۳۰ روز پس از ارائه درخواست، آنرا مورد بررسی قرار دهد.

ماده ۳۳:

سرمایه گذار ضمن برخورداری از مزایای مقرر در موافقتنامه های دوجانبه یا چند جانبه، موظف است به تعهدات خود در صورتی که عراق و کشور سرمایه گذار یکی از طرف های آن باشد، پایبند باشد.

ماده ۳۴:

اولاً: سازمان ملی سرمایه گذاری موارد خلاف احکام این آئین نامه را به اطلاع سرمایه گذار متخلف می رساند و او نیز مکلف است ۳۰ روز بعد از دریافت اخطار موارد تخلف را برطرف نماید.

ثانیا: پس از پایان مدت مهلت اولیه، سازمان ملی سرمایه گذاری مهلت دیگری حداکثر به مدت ۳۰ روز می دهد.

ثالثا: در صورت عدم رفع تخلف و پایان مدت های مندرج در بندهای (ثانیا) و (ثالثا) این ماده سرمایه گذار متخلف، جریمه تاخیر مندرج در بند (ثانیا) ماده ۲۰ این آئین نامه را بدون اخلال با هر نوع جبران خسارت مصرح در قوانین دیگر، می پردازد.

ماده ۳۵:

در یکی از حالت های ذیل، مجوز صادر نمی شود:

اولا: در صورتی که سرمایه گذار بیش از یکبار یکی از تعهدات مندرج در فصل چهارم قانون سرمایه گذاری را مراعات نکرده باشد.

ثانیا: در صورتی که ثابت شود سرمایه گذار در داخل و یا خارج عراق جرم خلاف عفت مرتکب شده است.

ثالثا: در صورتی که سرمایه گذار موجب شود موافقتنامه دوجانبه یا چند جانبه یا معاهده بین المللی دیگری که عراق یکی از طرف های آن می باشد، نقض شود.

ماده ۳۶:

در صورتی که ثابت شود تاریخ شروع فعالیت های تجاری اعلام شده از سوی سرمایه گذار به سازمان ملی سرمایه گذاری نادرست بوده مجازات های مندرج در قوانین جاری کشور در مورد سرمایه گذار مشمول احکام این آئین نامه، اعمال می شود.

ماده ۳۷:

سازمان ملی سرمایه گذاری، امور ذیل را بر عهده دارد:

اولا: تعیین تاریخ شروع فعالیت تجاری، در این رابطه سازمان باید از مستندات لازم اطلاع حاصل نموده و برای تعیین تاریخ از محل بازدید نماید.

ثانیا: اعلام تاریخ شروع فعالیت تجاری به سازمان کل مالیات ها و سایر ارگان های ذیربط.

ثالثا: اعطای مجوز سرمایه گذاری برای پروژه سرمایه گذاری واقع در اقلیم یا استان غیر مرتبط با اقلیم فاقد سازمان سرمایه گذاری.

رابعا: اصلاح حداقل سرمایه پروژه مشمول احکام قانون سرمایه گذاری در سایه تغییرات حاصله در سطح تورم، برابری ارز یا علل دیگر، بعد از جلب موافقت هیات دولت در این زمینه.

خامسا: اصلاح حداقل سرمایه های لازم برخی از پروژه ها به استثنای احکام بند (ثالثا) ماده (۱) این آئین نامه، با هدف هماهنگی با طرح های استراتژیک، بعد از جلب موافقت هیات دولت در این زمینه.

ماده ۳۸:

سرمایه گذار می تواند نسبت به تعیین تاریخ شروع فعالیت تجاری اعتراض نموده و اعتراض خود را ظرف ۱۰ روز پس از اعلام به رئیس سازمان ارائه نماید. وی نیز مکلف است ظرف ۱۵ پس از تاریخ دریافت اعتراض، آنرا مورد بررسی قرار دهد.

ماده ۳۹:

سازمان ملی سرمایه گذاری گزارشی را از ماهیت پروژه و تاثیر میزان سود دهی اقتصادی آن در اقتصاد ملی جهت استفاده در تمدید پروژه تهیه می نماید.

ماده ۴۰:

صدور دستورالعمل ها و آئین نامه های داخلی با هدف تسهیل در اجرای احکام این آئین نامه، مجاز است.

ماده ۴۱:

این آئین نامه از زمان انتشار در روزنامه رسمی، به مورد اجراء گذاشته می شود.

نوری کامل المالکی

نخست وزیر